

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

46. ČÍSLO / XXIX. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

21. LISTOPADU 2021

Z obsahu:

Život ve víře

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 29. září 2021,
Řím, aula Pavla VI.
- strana 2 -

Svatý Konrád z Kostnice

Libor Rösner
- strana 4 -

Z duchovního pokladu

Alice Lenczewske (77)
- strana 6 -

Dva svátky Kristovy královské důstojnosti

Dom Prosper
Guéranger OSB
- strana 7 -

Mimořádná mise

Natuzzi Evolo
P. M. Piotrowski SJ
- strana 9 -

Královské děti z Kolína nad Rýnem

- strana 12 -

K Panně Marii rozvazující uzly se obracejí věřící z celého světa

- strana 13 -

Starobylá byzantská mozaika s obrazem Ježíše Pantokratora s žehnající rukou a evangeliem, chrám Hagia Sofia v Istanbulu (Turecko)

Život ve víře

Katecheze papeže Františka při generální audienci 29. září 2021, Řím, aula Pavla VI.

„Vždyť skrze Zákon jsem Zákonu umřel, abych žil pro Boha. Spolu s Kristem jsem ukřižován. Už nežiji já, ale žije ve mně Kristus. Avšak tento život v těle žiji ve víře v Božího Syna, protože on mě miloval a za mě se obětoval.“ (Gal 2,19–20)

Dobrý den, drazí bratři a sestry! Na naší cestě k lepšímu porozumění nauce sv. Pavla se dnes střetáváme s obtížným, leč důležitým tématem, jímž je „ospravedlnění“.

Co to znamená? Z nás hříšníků se stali spravedliví. Kdo nás ospravedlnil? Tento proces změny se nazývá ospravedlněním. Pravdou je, že máme své osobní hříchy, ovšem v základech jsme spraved-

liví. O této otázce se hodně diskutovalo ve snaze nalézt co nejpriléhavější výklad apoštolova myšlení a, jak to často bývá, dospělo se také k protichůdným postojům. V listu Galaťanům, stejně jako v listě Římanům, Pavel trvá na skutečnosti, že ospravedlnění pochází z víry v Krista. „Ale otče,“ namítnete, „jsem spravedlivý, protože dodržuji všechna přikázání.“ – „Jistě, ale z toho neplyne tvé ospravedlnění, byl jsi ospravedlněn již dříve, někdo tě ospravedlnil, učinil tě spravedlivým před Bohem.“ – „Ano, ale vždyť hřeším!“

Pokračování na str. 5

Jsem pokřtěn a patřím Ježíši! Zvolání, kterého se může pevně držet každý novokřtěnec – říká o svém křtu v dospělosti Thomas Lillis. (str. 12–13) A my můžeme připojit: kéž se toho drží každý pokřtěný... Avšak pozor na Ježíšovu odpověď Pilátovi v dnešním evangeliu: „Říkáš to sám ze sebe, anebo ti to řekli o mně jiní?“ To je zásadní otázka, která směřuje k nejpodstatnějšímu: slova jsou krásná, ale důležité je, aby vycházela ze srdce člověka. Je třeba být bytostně přesvědčen o tom, co říkám, zvláště jde-li o záležitosti duchovní, spásu duše. Se světským vládcem se často krát vnitřně neztotožníme, avšak pokud nejde o otázku svědomí, jsme mu poslušni. Ale zde je někdo více než pozemští vládcové, kdo vládne všem pozemským králům! Každý křesťan hned ví: je to Pán Ježíš Kristus!

Co to znamená, přijmout Pána Ježíše za Krále králů? Uznat trojí moc jeho královské důstojnosti: zákonodárnou, soudní a výkonnou. (str. 7–8) Ovšem nezapomenout vztáhnout to i na svoji duši. Ano, znamená to především umožnit Pánu Ježíši, aby kraloval našemu srdci, aby námi mohl disponovat, jak je nejlepší pro rozvoj Božího království i pro naši spásu. Pokud se člověk neučiní disponibilním, zařazuje se – ať vědomě, či nevědomě – mezi ty, kteří před Pilátem volali: „Nechceme, aby nám tento kraloval!“ Zní to tvrdě, ale víme-li, že není nic mezi tím, zda Ježíš „ano“, či „ne“, platí toto zvolání

Editorial

beze zbytku. A když ne Ježíš, tak kdo pak vládne lidskému srdci? Ten, kdo byl Ježíšovou výkupnou obětí na kříži a jeho zmrtvýchvstáním poražen: satan. Ačkoliv poražen, nikoliv nečinný a stále duši chytivý... Nic na tom nemění fakt, že byl Pán Ježíš vysmíván a tupen. (str. 3) Jeho královská důstojnost totiž spočívá v pravdě – všechny Ježíšovy předpovědi došly svého naplnění; v moci, kterou má v hypostatické jednotě s Bohem Otcem; ve spravedlnosti – vidí do skrytu duše každého člověka a podle toho soudí; v lásce ke všem lidem – potvrzené na kříži a oplývající nezměrným milosrdenstvím, nikoliv však bezbřehým. Jde jen o strohý výčet, ale dostačující k tomu, padnout na kolena a klanět se... Vždyť co by chtěl člověk po svém vládcovi více?

Na těch pak, kdo patří Králi Ježíši, kdo se zcela odevzdali jeho vládě, závisí často spása a svatost jiných. Potvrzuje to sám Pán Ježíš Alici Leniczewské (str. 6–7), a pokud jde o duše v očistci, služebnice Boží Natuzza Evolo (str. 9–11). Natuzzino životní poslání obětovat se za spásu duší v očistci je pro nás v těchto dnech, kdy stále ještě máme mimořádnou možnost pro ně získat plnomocné odpustky při návštěvě hřbitova, poselstvím naděje i varováním. Zvláště je důležité si povšimnout toho, že i když Pán Ježíš ří-

kal Natuzze, že je Bohem plným lásky a milosrdenství, zároveň také varuje, aby nebyla promeškána doba jeho milosrdenství, protože ve chvíli smrti už bude pozdě. „Nezneužívejte moje milosrdenství,“ znějí jeho slova. Konečně, jak víme, je to smrtelný hřích: opovržlivé spoléhání na Boží milosrdenství. A i když je možné obrátit se k Pánu Bohu i v okamžiku smrti, těžko to lze očekávat, když někdo celý život odmítá jeho milosrdenství. Ve chvílích svého pozemského loučení pak spíše bude podléhat pokušení zoufalství, že teď už mu Pán Bůh přece nemůže odpustit. Jak užitečná pro spásu takové duše je pomoc jiného člověka, který dotyčného přiměje k lítosti nad jeho hříchy a snad i ke smíření s Bohem prostřednictvím kněze ve svátostech!

V pozemských královstvích hraje často významnou úlohu královna matka. Nejinak je tomu i u Krále Ježíše: královská důstojnost Panny Marie je odvozena od jejího Božského Syna. A projevuje se – slovy sv. Ireneje – tím, že „svou vírou a poslušností rozuzlila to, co Eva zauzlila svou neposlušností a nevěrou“. (str. 13) Je-li taková Královna i naší Matkou, darovanou nám jejím královským Synem z kříže, měli bychom setrvali v její blízkosti stále, neboť tam, kam sahá její moc, je přítomen i Pán Ježíš, Bůh Otec a Duch Svätý – jeden Bůh ve třech Osobách, Král všech králů, Vševládný...

Daniel Dehner

Na dnešní setkání s Pánem se připrav pečlivěji než kdykoliv předtím. Jdeš na audienci ke Králi králů, Vládcí nejen nejvyššímu, ale i nejsvětějšímu. Obrát se k Duchu Svatému, aby připravil tvé nitro a tvé srdce a očistil je od každého klamu sebelásky – abys byl z pravdy a mohl slyšet Králův hlas – ale také aby očistil zrak tvé víry, aby tě nezaskočila klamná zevní podoba tvého Krále. On je totiž jediný, kdo může zjevit svou svrchovanou velikost i v podmínkách největšího pokoření.

Potkávaš totiž svého krále nikoliv jako svrchovaného vládce na trůně, ale jako obžalovaného před stolcem pozemského soudce, nikoliv s žezlem v ruce, ale v poutech. Nelekej se této Kristovy podoby. Ona jen podtrhuje a zdůrazňuje tu pravou, skutečně božskou vládu a velebnost, která není založena na vnějších znameních, ale na vnitřní božské jistotě jeho nejvyšší svatosti a moci. I v této podobě vnější bezmocnosti a pokoření zůstává pro tebe *svědkem hodným víry*.

Ty jsi král židovský? Pilátova otázka požaduje od obviněného jednoznačnou odpověď. Připoj se k této otázce. Očekávej Ježíšovu odpověď jako ten, kdo se ptá *sám od sebe*, z hlubokého zájmu o skutečnou pravdu, bez ohledu na to, co ti o něm už řekli *jini*. Je zapotřebí, abys tuto pravdu slyšel přímo z jeho úst, jako jeho svědectví, adresované přímo tobě.

Avšak dříve, než uslyšíš otevřené Ježíšovo vyznání, chce mít Pán jistotu, že u něho nehledáš a neočekáváš nic, co se podobá *království z tohoto světa*. Všechny okolnosti, za kterých se Ježíš prohlašuje králem, tě mají přesvědčit o tom, že jeho království je zcela jiného druhu než všechno to, co lidé zatím znají nebo si představují pod tímto pojmem. Ježíš je jediný panovník, jehož moc se neopírá o *služebníky* a jejich výzbroj. Může si proto dovolit, že se nechá spoutat, protože tím jeho moc nijak neutrpěla. Děkuj mu za toto poučení, neboť tento jeho stav se týká i tebe. Také ty jako věrný poddaný svého svrchovaného Krále podléháš zcela jiným zákonům, než o jaké se opírají lidé tohoto světa. Božská jistota Krále a Mesiáše je i tvojí jistotou. Držíš-li se svého Vládce, není

mocností, která by tě mohla ohrozit. Ale Ježíšovo slovo znamená ještě mnohem více. Tak jako jeho moc přesahuje vše, co mohou postavit a shromáždit lidé tohoto světa, tak i výsledná podoba a blaho jeho království překračuje ve skutečnosti všechno lidské pomyšlení. Věříš tomu?

Tento pokořený král si může dovolit, že jeho služebníci ho

nebrání a nebojují, aby nebyl vydán židům. Proč by to také dělali? Vždyť právě to, co pro něho nepřátelé připravují a o co tak naléhavě usilují, totiž aby byl zabit a odstraněn z jejich očí, bude nečekaným zdrojem jeho svrchovaného vítězství a slávy. Neboť právě *proto se narodil a přišel na svět*. Zatímco jeho nepřátelé usmrtí Syna člověka z **nenávisťi**, otevírají cestu *tomu, který nás miluje, aby nás obmyl od našich hříchů a udělal z nás královský národ*. Čím byla sláva, kterou mu provolávaly zástupy s ratolestmi, když přijížděl na oslátku, proti slávě, s jakou uvítají nebeské zástupy Vítěze, až třetího dne vstane! Není většího a mocnějšího nepřítele než smrt. Proto ho vydávají smrti, neboť se domnívají, že tím se ho definitivně zbaví. Ve skutečnosti ho vystavují soubojí, ve kterém dojde k porážce smrti, *posledního nepřítele*⁽¹⁾. Nic z toho, co kdykoliv a kdykoliv podnikne proti tomuto Králi a jeho království, nemůže zabránit jeho svrchované vládě, naopak, i tak jedině přispěje k jeho oslavě a vítězství, ale současně ke svému neštěstí. Boží Syn *muší totiž kralovat, dokud mu všichni nepřátelé nebudou položeni k nohám*⁽²⁾.

Když tedy vyšetřovatel klade Ježíši další otázku: *Čím ses provinil?*, můžeš si znovu ujasnit, čím se tak znelíbil těm, ke kterým přišel a kteří ho nepřijali: Tím, že *dal světu základ, že nezakolísá*⁽³⁾. Tím, že si *zamiloval nás*⁽⁴⁾, ještě když jsme byli hříšní. Tím, že *nepřišel zákon zrušit, ale naplnit*⁽⁵⁾. Tím, že *přišel, aby sloužil, a dal svůj život jako výkupné za mnohé*⁽⁶⁾. Ale nejvíce ze všeho se provinil tím, že *vydal svědectví pravdy*. Ježíšovi odpůrci nechtějí a neuznávají pravdu. *Co je to pravda?* namítají s pohrdavou skepsí až dodnes, protože *nejsou z pravdy*. Zakrátko se mu vysmějí a odmění ho korunou z trní a třtinou, uctí ho pěstmi, kopanci, výsměchem a slinou.

Svědectví Krále

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní slavnosti

Kdo je z pravdy, slyší můj hlas.

Liturgická čtení

1. čtení – Dan 7,13-14

Díval jsem se v nočním vidění, a hle – s nebeskými oblaky přicházel někdo jako syn člověka, došel až k starci velikého věku, přivedli ho k němu. Byla mu dána moc, sláva a království a sloužily mu všechny národy, kmeny i jazyky: jeho moc je moc věčná, a ta nepřestane, jeho království nebude zničeno.

2. čtení – Zj 1,5-8

Ježíš Kristus je svědek hodný víry, prvozený z mrtvých a vládce nad pozemskými králi. Tomu, který nás miluje, který nás svou krví zbavil hříchů a udělal z nás královský národ a kněze Boha, svého Otce, tomu buď sláva a vláda na věčné věky! Amen. Hle, přichází v oblacích! Každé oko ho uvidí, i ti, kdo ho probodli, a budou pro něj naříkat všechna pokolení na zemi. Ano, amen. Já jsem alfa i omega, praví Pán Bůh, který je, který byl a který přijde, Všemohoucí.

Evangelium – Jan 18,33b-37

Pilát se zeptal Ježíše: „Ty jsi židovský král?“ Ježíš odpověděl: „Říkáš to sám ze sebe, anebo ti to řekli o mně jiní?“ Pilát odpověděl: „Copak jsem já žid? Tvůj národ, to je velekněží, mi tě vydali. Čeho ses dopustil?“ Ježíš na to řekl: „Moje království není z tohoto světa. Kdyby moje království bylo z tohoto světa, moji služebníci by přece bojovali, abych nebyl vydán židům. Ne, moje krá-

Dokončení na str. 4

Jsi připraven stát i za těchto okolností za svým Pánem? Ztotožňuješ se s jeho pravdou, i když má tak absurdní podobu? Upevni svou víru v jeho slovo. *Jeho výroky jsou nejvyšší spolehlivé*⁽⁷⁾. Copak to vše nepředpověděl? Copak z něho i při této hanebné ceremonii nevyzařuje opravdová důstojnost? Klaněj se mu v hluboké a pokorné úctě. Těch ran a urážek, které přitom utrčíš, bude ušetřen tvůj Král. *Až přijde v oblacích, každý ho uvidí, i ti, kdo ho probodli.*

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. 1 Kor 15,26; ⁽²⁾ 1 Kor 15,25;

⁽³⁾ srov. Ž 93,1; ⁽⁴⁾ 1 Jan 4,10; ⁽⁵⁾ srov. Mt 5,17;

⁽⁶⁾ Mk 10,45; ⁽⁷⁾ srov. Ž 93,5.

Svatý Konrád z Kostnice

Závěr prvního tisíciletí po Kristu přinesl církvi velkého světce v osobě sv. Konráda z Kostnice - biskupa, jenž se nikdy nezpronevěřil svému poslání a poctivě zveleboval vinici Páně. Byl vážen lidmi své doby a byl zvážen Bohem na vahách a shledán způsobilým ke vstupu do nebeského království. Potvrdil to v roce 1123 papež Kalist II., když ho prohlásil za svatého.

Narodil se v Altdorfu u Kostnice někdy kolem roku 900 jako syn hraběte Jindřicha z Altdorfu z dynastie Welfů a bavorské hraběnky Berty z rodu Hohenwartů. Vychodil katedrální školu v Kostnici a poté odešel do švýcarského St. Gallenu, kde si své vědomosti rozšířil.

Po návratu do Kostnice se stal Konrád kanovníkem tamější kapituly a po nějakém čase jej ostatní kanovníci zvolili proboštem. Již tehdy se do povědomí svého okolí zapsal jako svědomitý představený a správce církevního majetku, ale i jako pastýř, který chrání své ovce a nenechá je hladovět.

Proto když v roce 934 odešel na věčnost kostnický biskup Noting, padla volba jeho nástupce na Konráda, biskupova tajemníka. U synů z předních šlechtických rodů bude vždy ve vzduchu viset podezření, že se na vysoké posty v církevní správě dostávají díky protekci, nicméně u Konráda můžeme podobné úvahy vyloučit.

Byl totiž opravdu svatým mužem, horlivým pro svého Pána a Stvořitele, milujícím jeho církve i maličké. To, co hlásal z kazatelny, se také sám usilovně snažil žít. Hlasy pro něj nebyly motivovány touhou po štedré odměně, nýbrž touhou po tom, aby v čele kostnické diecéze stál muž Boží, a to Konrád beze zbytku splňoval. Zdráhal se přesto úřad přijmout, pomohla až důrazná promluva jeho velkého přítele, sv. Oldřicha Augšpurského (viz *Světlo* č. 26/2018), aby tento svůj názor změnil. Byl to právě sv. Oldřich, kdo prohlásil, že Konrád splňuje všechny požadavky, které na biskupa klade sv. Pavel

(srov. 1 Tim 1,1-7), a vystoupil s tímto argumentem před voliteli, kteří pak jako jeden muž zvolali: „*Ať je Konrád naším biskupem!*“

Ani jeho úcta k Nejsvětější svátosti či k Panně Marii nebyla vnější okázalostí, vyprázdněnou od vnitřního žaru. Konrád v sobě úctu k Eucharistii i k Matce Boží choval a neustále ji živil. Pochopitelně ji také šířil mezi lidem Božím, který v Konrádových očích často spatřoval slzy, když o Eucharistii kázal. A je nasnadě, že to mnohé z věřících nenechávalo lhostejné. Opět je na místě říct, že z Konrádovy strany nešlo o nic chtěného, ty slzy vyvěraly z jeho srdce prostoupeného láskou ke Kristu a vědomého si, co pro nás Spasitel podstoupil.

O tom, jak Konrád z Kostnice ke svým povinnostem přistupoval, svědčí fakt, že než biskupskou mitru přijal, vykonal kající pouť do Svaté země (později podnikl ještě dvě podobné pouťe). Krom jiného tak mohl vložit své nohy do šlépějí Vykupitelových a tak ještě víc prohloubit svou úctu k jeho výkupné oběti. I proto se do Kostnice vrátil s myšlenkou na zřízení Božích hrobů.

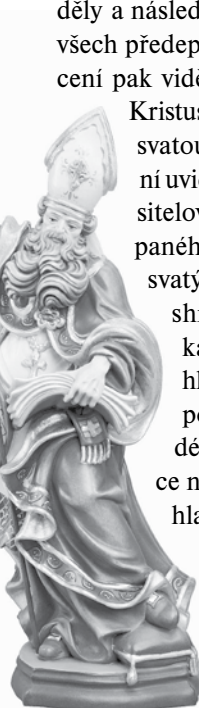
Město i diecézi zvelebil. Z dědictví, které mu odkázal otec, přispíval na výstavbu kostelů, klášterů a špitálů, přičemž špitál v Kreuzlingenu obdařil částkou Svatého kříže, kterou přivezl z Jeruzaléma.

S jeho životem je spjata řada podivuhodných událostí. Jednou mu například

spadl do kalicha jedovatý pavouk. Poněvadž již bylo po proměňování, a v kalichu tudíž byla Krev Páně, Konrád zcela vědomě obsah kalicha vypil i s jedovatým členovcem. Nic se mu nestalo. Díky tomu je často zobrazován právě s pavoukem.

Jindy Konráda zase čekalo vysvěcení kostela sv. Meinarda v Einsiedelnu. Měl se tohoto aktu ujmut se svým přítelem sv. Oldřichem druhého dne po svém příjezdu. Dlouho do noci setrval Konrád na kolenou v chrámu, když tu se mu dostalo vidění Krista a Bohorodičky s anděly a následně i svěcení chrámu podle všech předepsaných procedur. Po vysvěcení pak viděl, kterak sloužil sám Ježíš

Kristus s největší slavností mši svatou. Konrád po jejím skončení uviděl v posvěcené svatyni Spasitelovy šlépěje vtlačené do nasypného popela a stěny pomazané svatým olejem. Ráno pak před shromážděnými věřícími čekajícími na konsekraci prohlásil, že chrám světit nebude, poněvadž je již posvěcen. Lidé jej však přinutili začít. Krátce nato se ale chrámem rozlehl hlas, jenž třikrát po sobě opakoval: „*Přestaň, bratře, kaple je již posvěcena od samého Boha!*“

Kostnický biskup byl též nadán prorockým darem, což mohli lidé přinejmenším jednou poznat. Stalo se tak dlouho po jeho smrti, když se jedno jím vyslovené proctví naplnilo. Jednou se totiž jeho žák Gebhard posadil na biskupský stolec. Konrád mu s úsměvem řekl: „*Gebharde, posadil ses na tento stolec předčasně, budeš muset místo napřed ponechat ještě jinému.*“ A skutečně – Gebhard, jenž je dnes rovněž ctěn jako svatý, na biskupský stolec usedl až poté, co mu jej uprázdnil Gaminolf.

Konrád ho Gaminolfovi uvolnil 26. listopadu 975, když zemřel na cestě do Říma, při níž doprovázel císaře Otta I. Byl pohřben, přesně jak si přál, na vnější straně chrámu sv. Mořice v Kostnici. Později byly jeho tělesné pozůstatky slavnostně přeneseny do katedrály, ale v roce 1526 je protestanti, kteří se ve městě ujali moci, vhodili do Bodamského jezera.

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

lovství není odtud.“ Pilát se ho zeptal: „Ty jsi tedy přece král?“ Ježíš odpověděl: „Ano, já jsem král. Já jsem se pro-

to narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.“

Život ve víře - dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

- „Jistě, jsi spravedlivý, ale hříšník. V základu jsi však spravedlivý. Kdo tě ospravedlnil? Ježíš Kristus. To je ospravedlnění.“

Co se skrývá za tímto slovem „ospravedlnění“, které je pro víru tak rozhodující? Není jednoduché dojít k vyčerpávajícímu vysvětlení, ovšem celkově lze o myšlení sv. Pavla jednoduše říci, že ospravedlnění je důsledkem „milosrdenství Boha, který nabízí odpuštění“ (*Katechismus katolické církve*, 1990). Takový je náš Bůh, je tolik dobrý! Slitovný, trpělivý, oplývající milosrdenstvím. Odpouští nám - a ospravedlnění je od Boha, který v Kristu každému od počátku odpouští. Boží milosrdenství přináší toto odpuštění. Bůh skrze Kristovu smrt - a to musíme zdůraznit: skrze Kristovu smrt - zničil hřích a konečným způsobem nám daroval odpuštění a spásu. Hříšníci se takovému ospravedlněním smiřují s Bohem a Bůh je přijímá. Je to jakýsi návrat k původnímu vztahu mezi Stvořitelem a tvorem. Ospravedlnění, které Bůh uskutečňuje, nám proto umožňuje, abychom se navrátili do nevinnosti, již jsme pozbyli hříchem. Jak nastane ospravedlnění? Odpověď na tuto otázku s sebou přináší odhalení další novinky v učení sv. Pavla: ospravedlnění totiž nastává skrze milost. Jedině skrze milost: byli jsme ospravedlněni čistou milostí. „Takže nemohu, jak se to někdy dělává, jít za nějakým soudcem a podplatit ho, aby mi udělil spravedlnost?“ Nikoli, tady nelze platit. Jeden jediný - Ježíš Kristus - zaplatil za nás všechny. A z Krista, který pro nás zemřel, pochází ona milost, kterou Otec dává nám všem. Ospravedlnění nastává skrze milost.

Apoštol si v živé paměti udržuje prožitek, který mu změnil život: setkání se zmrtvýchvstalým Ježíšem na cestě do Damašku. Pavel byl hrdý, zbožný, horlivý muž, přesvědčený o tom, že spravedlnost spočívá ve svědomitém dodržování příkázání. V oné chvíli si jej však Kristus získal a víra v něj ho v hloubi proměnila, povolila mu, aby odkryl do té doby skrytou pravdu: spravedlivými se nestáváme vlastní snahou, nikoli, nýbrž Kristus nás ospravedlňuje svou milostí. Pavel je tudíž ochoten vzdát se všeho, v čem dříve

pro sebe viděl prospěch (srov. Flp 3,7), protože odhalil, že jej spasila jediné Boží milost. Byli jsme ospravedlněni a spaseni skrze čistou milost, nikoli za své zásluhy. A to nám dodává velikou důvěrou. Jistě, jsme hříšníci, ale ubíráme se životem v Boží milosti, která nás ospravedlňuje pokaždé, když prosíme o odpuštění. Avšak Bůh nás neospravedlňuje až v onu chvíli, protože jsme již byli ospravedlněni, ale přichází, aby nám znovu odpustil.

Víra má tedy pro apoštola všezahrnující hodnotu, dotýká se každé chvíle a každého hlediska v životě věřícího člověka. Od křtu až po odchod z tohoto světa všim prostupuje víra v Ježíšovu smrt a zmrtvýchvstání, které nám dává spásu. Ospravedlnění z víry zdůrazňuje přednostní postavení milosti, již Bůh bez jakéhokoli rozlišování nabízí těm, kteří věří v jeho Syna.

Nelze tedy nicméně vyvodit, že pro Pavla již mojžíšský Zákon nemá cenu. Naopak, zůstává neodvolatelným darem Boha, a - jak apoštol píše - je „svatý“ (Řím 7,12). Také pro náš duchovní život je zásadní, abychom příkázání dodržovali, jak jsme již mnohokrát zopakovali; ovšem také v tomto případě nemůžeme spoléhat na vlastní síly, nýbrž je zásadní Boží milost, kterou dostáváme v Kristu, ona milost, která plyne z ospravedlnění, jež nám Kristus daroval a které za nás zaplatil. Od něj zdarma dostáváme lásku, která nám umožňuje konkrétně milovat.

V tomto kontextu je dobré připomenout také učení apoštola Jakuba, který píše: „Člověk bývá ospravedlňován pro své

skutky, ne jenom pro víru“ - jevílo by se to opačně, ale není to tak. (...) „Neboť jako tělo bez duše je mrtvé, tak i víra bez skutků je mrtvá.“ (Jak 2,24.26) Jestliže ospravedlnění nerozkvétá skrze naše skutky, bude pohřbeno, jako by bylo mrtvé. Je zde, ovšem je třeba je zpřítomňovat našim konáním. Jakubova slova tak doplňují Pavlovo učení. Pro oba dva tudíž víra odpovídá tím, že si nárokuje činnou lásku k Bohu a k člověku. Proč máme být činní v této lásce? Protože ona láska nás všechny spasila a zdarma nás ospravedlnila!

Ospravedlnění nás včleňuje do dlouhých dějin spásy, které ukazují Boží spravedlnost: navzdory našim trvalým pádům a nedostatkům se Bůh nevzdal, nýbrž přál si nás ospravedlnit a učinil tak skrze milost, darování Ježíše Krista, jeho smrt a zmrtvýchvstání. Několikrát jsem již popsal, jak Bůh jedná, a jeho styl jsem vystihl třemi slovy: blízkost, soucit a vlídnost. Bůh je nám stále nablízku, je slitovný a laskavý. Ospravedlnění je největší Boží blízkostí k nám, mužům a ženám, je nejsilnější Otcovou něhou. Ospravedlnění je oním darem Kristovy smrti a zmrtvýchvstání, které nás osvobozuje. „Ale otče, jsem hříšník, kradl jsem a...“ - „Ano, ano, ale v základech jsi spravedlivý.“ Povol, aby Kristus toto ospravedlnění uskutečnil. Nebyli jsme odsouzeni, nikoli, v základech jsme ospravedlněni, či, dovolte mi ten výraz, jsme svatí. Svým konáním se pak stáváme hříšníky. Avšak v základech jsme svatí: povolme tedy oné Kristově milosti a ospravedlnění, aby vyšly na povrch a daly nám sílu do další pouťi. Světlo víry nám tak umožňuje rozpoznat nekonečnost Božího milosrdenství a milosti, která působí v náš prospěch. Totéž světlo nám také dává zahlédnout odpovědnost, která nám byla svěřena, abychom s Bohem spolupracovali na jeho díle spásy. Je nezbytné, aby se síla milosti snoubila s našimi skutky milosrdenství, podle kterých jsme povoláni žít, abychom dosvědčovali velikost Boží lásky. Pokračujme v této důvěře, že jsme byli všichni ospravedlněni, jsme spravedliví v Kristu a tuto spravedlnost máme uvádět ve skutek svým jednáním.

Přeložila Jana Gruberová,
Česká sekce Vatikánského rozhlasu
(Redakčně upraveno)

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (77)

Místa v textu označená „†“ jsou slova Ježíšova, místa označená „•“ jsou slova Matky Boží, andělů, svatých či duší v očistci. Biblické texty jsou vždy od Ježíše po Alicině modlitbě a prosbě o slovo v duchu tzv. náhodného otevření.

Oproti předcházejícímu „Świadectwo“ Alice ve „Słowo pouczenia“ neoznačila každou Ježíšovu výpověď křížkem a svoji polopauzou, učinila to pouze částečně. Zachováváme autentický zápis mystičky.

Neděle 25. 11. 1990, 15:30 h. /

Krista Krále

S milovanou osobou nejvíce spojuje ne to, co od ní dostáváš, ale to, co jí dáváš.

Tvá obětavost vzbuzuje a zdokonaluje tvoji lásku, poněvadž dar tvého srdce se k tobě vrací posvěcený a Mnou obohacený. Takové je právo Lásky.

Avšak podobné je také právo zla. Zaměřené k někomu vrací se znásobené satanem – otcem zla – a útočí na duše.

To, co jsem řekl, se netýká jen skutků, ale i záměrů a myšlenek především.

Úterý 3. 3. 1992, 8:20 h.

– Proč je, Ježíši, ve Tvé Církvi víc žen než mužů?

† Protože muži více touží dělat kariéru, a ženy milovat.

Pátek 24. 12. 1993, 0:05 h. /

Vigilie Božího Narození

Mé dítě, utiš své srdce a pohlédni na Mne. A zadrž a vzdal všechny myšlenky, které útočí na tvoji mysl a ničí pokoj tvého srdce.

Neboj se jich a nezabývej se jimi. To nejsou tvoje myšlenky. To jsou střely zlého ducha, který chce dostat svůj jed do tvé duše skrze mysl a skrze srdce.

Už víš... protože jsem tě naučil rozpoznávat dech zla, které tě touží ovládnout. Víš, že tvé duši byla vypovězena velká válka, že přicházejí další útoky, které se zaměřují na tvou mysl, na tvoji paměť, představivost, city.

Neboj se toho. Buď bdělá a nedovol, aby v tobě vznikla jakákoliv špatná myšlenka a našla odezvu ve tvém srdci. Mé

Jméno je skutečnou zbraní: je upokojením. S ním se vrací klid a mírnost, i láska, i radost.

Zůstávej v přítomné chvíli. Zanechej, co bylo, a neodbihej k tomu, co se může podařit. Zanechej a oddal domněnky.

*V duši, která se obětuje,
trvá válka o duše těch,
za které se obětovala.*

*Na kněžích a duších řeholníků
záleží osudy světa.*

*Ne na jejich vnějších činech,
ale na vítězství ve vlastní duši
v boji, který satan vede o lidi,
pro které jsem je povolal.*

Raduj se z daru chvíle, která trvá: její krásou a jejím klidem. Milost setkání se Mnou v tom daru.

Radostí je všechny milovat!

Pátek 24. 12. 1993, 6:10 h. /

Vigilie Božího Narození

Nervozita je projevem nepřítomnosti Boha v srdci. A je důsledkem podráždění tvé duše skrze vliv zlého ducha. Uvědom si ještě, že se objevuje nejčastěji v situacích a vůči osobám, na které nebereš ohled a kterých si příliš nevážíš, protože se ti zdá, že jsi lepší a moudřejší než ony, že jsou na tobě závislé, že si to můžeš dovolit.

Impulzivní, nervózní reakce svědčí nejenom o nízké kultuře, ale především o frustraci skryté v srdci: nespokojenos-

ti, pocitu křivdy, smutku vůči lidem, kteří nesplnili tvá očekávání, o neuvědomělé touze po pomstě.

A jestliže pohlédneš hlouběji do svého srdce, spatříš kořeny té frustrace, kterými je pýcha: přehnané mínění o sobě a pohrdání druhými lidmi.

Takové jsou skutečné kořeny tvého nervózního, nekontrolovaného chování, kterým urážíš bližní. Je to projev tvé vnitřní rozervanosti duše, ke které má přístup pokušitel, neboť je v ní málo Boha.

Neboť je málo pokory a vnitřního souhlasu s přijetím Mé vůle. S přijímáním všech událostí, které tě potkávají, jako Mé milosti a Mého ponaučení diktovaného láskou a péčí o posvěcení tvé duše. To, abych tvoji duši dovedl ke svatosti, je pro Mne významnější, než tě používat jako Můj nástroj mezi lidmi. Poněvadž tě miluji a starám se o tebe, nedopouštím taková tvoje působení a takové situace, které by ve tvém srdci zesilovaly pýchu: vysoké mínění o sobě a nízké o druhých.

Kdybys chtěla setrvat u Mého Srdce v ponížení a lásce a kdybys v hloubi duše odpustila – nejenom lidem, které podvědomě stále obviňuješ – ale svému Bohu to, že nenaplnuje tvoji vůli, vypadalo by tvé srdce zcela jinak; jak velký a hluboký pokoj a jednota by vyplnily tvoje nitro! Jak velká mírnost by ovládla celou tvoji přirozenost, jak velká láska ke všemu stvoření!

Byla bys šťastná, a přece jenom šťastný člověk v hloubi své duše je mírný, trpělivý – jemný ve svých reakcích a něžně obdařující dobrotou i láskou každého a vždycky.

Mé dítě, vydala ses už do hlubin své duše, abys v ní našla Svatou Zemi? Abys obmyla slzami své srdce tak velmi rozbořené – v Mé náruči je obmýt?

Rozumíš už a toužíš jen po takovém putování? Po svatém času – mystériu setkání s tvým Snoubencem?

PUZZLE BETLÉMA, 260 – 2028 dílků

Cena 180 – 500 Kč.

Objednávky: Římskokatolická farnost Třebíč-město, Martinské nám. 20, 674 01 Třebíč

tel. 728 133 220 • trebicmartin@volny.cz

Více na www.trebicmartin.cz.

Pátek 24. 12. 1993, 7:40 h. /

Vigilie Božího Narození

Jsi svědomím těch, které zasahují Moje slova.

Člověk žijící jako poustevník – ve Mně – se stává svědomím světa. V jeho duši satan svádí boj proti spáse Mého lidu. V duši, která se obětuje, trvá válka o duše těch, za které se obětovala.

Na kněžích a duších řeholníků záleží osudy světa. Ne na jejich vnějších činech, ale na vítězství ve vlastní duši v boji, který satan vede o lidi, pro které jsem je povolal.

Když jsi Mi obětovala sebe za druhé, tvoje svědomí už není tvoje.

Na čistotě tvého srdce a tvého svědomí závisí i jiní: jejich spása a jejich svatost.

Taková je závislost mezi tebou a lidmi a taková zodpovědnost.

Neděle 22. 11. 1998 /

Krista Krále

† Toužím, abys byla vůči Mně: matkou, snoubenkou i Mým dítětem. Já jsem ve tvé duši – ve tvém srdci jako bezbranné dítě.

[...]

Je třeba, abys u Mne bděla jako matka a snoubenka a brala Mne jako bezradné děťátko, které samo nedokáže udělat ani krok.

To je přijímání lásky a to je sjednocení se stvoření s Tvůrcem, který mu dal a dává bytí.

– Malé je moje srdce, Ježíši, hrozně malé, aby Tě tak dokázalo milovat...

† Je Někdo, kdo je rozšíří, zvětší. Kdo je učiní stále schopnějším k lásce a k touze po lásce.

Je Někdo, Kdo Mne miloval takovou láskou, a Koho jsem dal každému z vás za Matku, když se dokonávalo vaše vykoupení na kříži Golgoty. Je to Moje vlastní Matka, která se stala Matkou každého dítěte této země, aby je bezpečně dovedla do Země Zaslíbené⁽¹⁾, kde čeká věčná radost v Bohu – Lásce.

*(Pokračování)**Z knihy Alicja Lenczewska:**Słowo pouczenia.**Wydawnictwo Agape sp. z o.o., wydanie drugie zmienione, Poznań 2019.**Přeložila -vv-**(Redakčně upraveno)***Poznámky:**⁽¹⁾ Srov. Zj 23,31; Nm 34,1-12; Joz 1,4.

Dva svátky Kristovy královské důstojnosti

S Kristovou královskou důstojností se setkáváme již na začátku liturgického roku: o slavnosti Zjevení Páně. Krátce po svém narození se zjevuje mudrcům od Východu a izraelskému národu jako „Pán, který třímá ve své ruce království, moc a vládu“ (*Introit*, Missale Romanum 1962). Přijímáme tedy Spasitele, který přišel, aby nad námi kraloval, a obětuje mu své dary, víru a lásku.

Proč nás církev na závěr liturgického roku přivádí k jinému svátku Kristovy královské důstojnosti, jeho kralování sociálnímu a univerzálnímu?

V den Zjevení jsme ještě neznali podstatu jeho královské důstojnosti a ani jsme nepoznávali dostatečně důstojnost novorozeného Dítěte. Nechali jsme se okouzlit hvězdou, nebem zářícím nad Betlémem, vedlo nás světlo víry, která nám dávala nádeje na ještě větší zář na věčnosti. Opěvo-

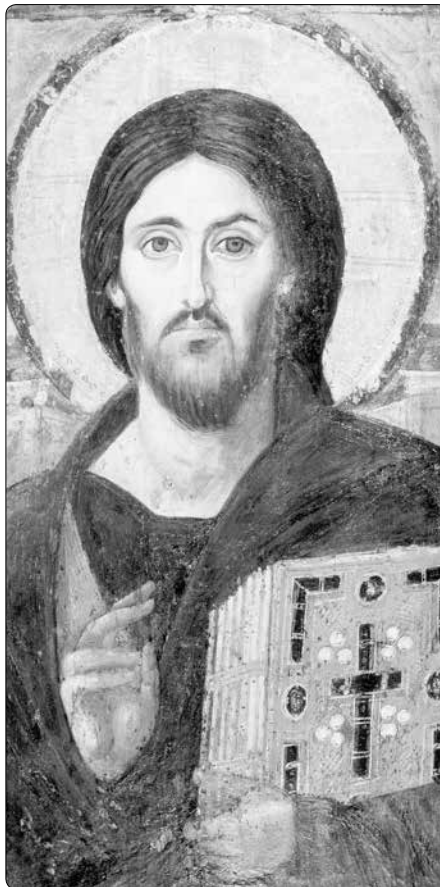
vali jsme tehdy skutečnost, že pohanům zazářilo světlo víry, a proto přišli zdaleka, aby se poklonili židovskému Králi.

Laicismus

Dnes nás církev přivádí k úvaze o důsledku všeobecného povolání k víře v Krista. Národy se obrátily, když poznaly Pána a souhrn nadpřirozených skutečností, které jim přinesly dobrodiní civilizace, jakou starověký svět nepoznal. Bohužel v posledních dvou staletích ničivý blud to všechno přivádí nazmar, zvláště ve Francii: laicismus. Ten spočívá v popírání práv Boha a našeho Pána Ježíše Krista nad lidskou společností, jak soukromou a rodinnou, tak sociální a politickou. Apoštolové nové hereze znovu pozvedli křik, který se ozýval na nádvoří Pilátova paláce: Nechceme, aby tento kraloval nad námi! S dovedností, houževnatostí a odvahou synů temna usilují vyhnat Krista ze všech míst, prohlašují za nemorální zásady náboženského života, pokoušejí se vnášet do církve rozkol, oddělují církev od státu, popírají povinnosti civilní společnosti sloužit lidem při jejich úsilí o věčná dobra, ničí rodinu rozvodovými a jinými zákony, odstranili kříže ze soudů, nemocnic a škol, nakonec prohlásili, že jejich zákony jsou nedotknutelné, a učinili ze státu boha.

Smysl svátku

Tváří v tvář tomuto „moru naší doby“ pozvedali papežové svůj hlas. Ale protože záplava dále rostla, využil papež Pius XI. Jubilejní rok a slavnostně připomněl svou encyklikou *Quas primas* z 11. prosince 1925 světu, že Kristus, Boží Syn a nesmrtelný Král věků, má plnou a nemezenou moc nad všemi lidmi a národy po všechny časy. Aby tato tak nezbytná nauka nebyla příliš rychle zapomenuta, ustanovil papež k uctívání univerzální královské důstojnosti Ježíše Krista liturgický svátek, aby byl po všechny časy slavnostním napomenutím a současně smírem za odpadlictví národů i jednotlivců, aby proti nauce laicismu postavil pravou nauku života. O tomto svátku se

Kristus Pantokrator, ikona v klášteře svaté Kateřiny na Sinaji, 6. století

podle ustanovení nejvyššího pastýře obnovuje zasvěcení lidského pokolení Nejvyššímu Srdci Ježíšovu.

V modlitbě breviáře i mešních textů i v zásvětné modlitbě nacházejí věřící nauku církve o královské důstojnosti Ježíše Krista. Jsou to vzácné modlitby chvály, dostiučinění a proseb, které se mají konat o tomto svátku. Ale encyklika předkládá svou nauku v plné šíři a vyzývá nás, abychom její text četli a studovali jako celek, abychom skutečně poznali a uznali práva našeho Pána, odvrhli rozhodně jed laicismu a kráčeli vstříc s důvěrou v Ježíšovo Srdce, v jeho svatou královskou vládu, která spočívá jen v lásce a milosrdenství.

Trojí královská důstojnost

Z encykliky poznávají věřící, jak je Kristus Králem jejich rozumu, srdce a vůle; poznávají trojí moc této královské důstojnosti a duchovní podstatu samotné královské moci.

V metaforickém smyslu se již dávno ujal zvyk přiznávat Kristu titul Krále pro vynikající vznešenost a jedinečnou dokonalost, jíž převyšuje všechny tvory. Je tak vyjádřeno, že je králem lidské inteligence nikoli jen proto, že jí prostupuje svou vlastní lidskou inteligencí a neomezenou šíří svého vědění, ale ještě spíše proto, že Ježíš Kristus Král je sama Pravda, že v něm mají lidé hledat pravdu, přijímat ji a podřízovat se jí.

Je pak Králem lidské vůle nejen proto, že absolutní svatosti jeho božské vůle odpovídá naprostá podřízenost lidí jeho svatě vůli, ale také proto, že skrze působení a inspiraci milosti si podřizuje naši lidskou vůli, aby se v nás roznitil zápal k nejvznešenějším činům. Konečně Kristus je Králem také našich srdcí, a to z toho důvodu, že jeho láska překračuje všechno naše pomýšlení, stejně jako jeho sladkost a dobrota, která přitahuje duše. Žádný člověk nebyl nikdy tak milován a nikdy nebude milován tak, jak má být milován Ježíš Kristus celým lidským rodem.

Královská důstojnost jako důsledek hypostatické jednoty

„Ale abychom hlouběji pronikli do této problematiky, všichni mohou vidět, že královský titul a moc patří Kristu v tom nejvlastnějším smyslu slova. Kristus jako vtělený člověk přijal od Otce všechnu moc,

Kristus Pantokrator, mozaika v katedrále Proměnění Páně v Cefalù na Sicílii

slávu a království, protože je Boží Slovo, které je stejné podstaty s Otcem, všechno mu patří tak jako Otcovi, a proto má nejvyšší moc nade všemi věcmi ... Kristova královská moc spočívá v hypostatické jednotě Otce a Syna. Proto se andělé i lidé musí klanět Kristu jakožto Bohu, ale musí mu projevat svou podřízenost také jako člověku, neboť pro svou hypostatickou jednotu s Otcem má Kristus moc nade vším stvořením.“

Trojí moc

„Královská důstojnost Krista v sobě obsahuje trojí moc: zákonodárnou, soudní a výkonnou. Bez této trojí moci je jakákoliv královská důstojnost nemyšlitelná. Evangelia nás nejen poučují, že Ježíš přišel potvrdit Boží zákony, ale představují nám ho jakožto toho, kdo zákony naplnil. Ježíš prohlašuje, že Otec ho pověřil výkonem soudcovské moci, která v sobě zahrnuje právo rozhodovat o trestech za hříchy i o odměně za ctnosti, a to již v tomto životě. Kristu náleží také výkonná moc, proto všichni jsou povinni se mu podřídit a nikdo se nemůže vyhnout trestu, který stanoví pro ty, kdo odmítají jeho přikázání.“

Charakter Kristovy královské důstojnosti

„Královská Kristova moc se vztahuje především na věci duchovní. Před Pilátem prohlásil Ježíš, že jeho království není z tohoto světa. V evangeliu je jeho království představováno jako království, do kterého se připravuje člověk vstoupit skrze pokání a do kterého vstupuje jen skrze víru a křest. Spasitel pak staví své království do protikladu ke království satana a temných sil; žádá od svých učedníků, aby se nejen zřekli bohatství a statků tohoto světa, ale aby vynikali sladkostí a láskou, hladem po

spravedlnosti a byli svým odříkáním ochotni nést kříž. Jestliže Kristus Vykupitel zaplatil za církev cenu své krve a jako Velekněz se ustavičně obětuje za hříchy lidí, kdo by z toho nepoznal, že jeho královská důstojnost má duchovní charakter právě v jeho funkci Vykupitele a Velekněze?

Nicméně bylo by omylem popírat, že jeho královská moc se vztahuje i na věci světské, protože Boží Syn přijal od Otce absolutní vládu, která se vztahuje na všechny stvořené věci, a ty jsou všechny podřízeny jeho vládě.“

Dialog mezi Ježíšem a Pilátem nám ukazuje duchovní charakter Mesiášovy královské moci: *Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědeckví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.* Když svatý Augustin komentuje tento text, upozorňuje na nezištnost a dobrotivost našeho Krále. Čím bylo pro Pána, že je králem Izraele? Bylo to něco velkého pro krále v dějinách, když se stali králi lidí? Kristus není králem Izraele, aby vybíral daně, aby vyzbrojil svá vojska a aby viditelně potřel své nepřátele, on je Králem Izraele, aby vládl duším, aby bděl nad jejich věčností, aby přivedl do nebeského království ty, kteří věří, doufají a milují. Ukazujeme tedy před světem, že jsme jeho dobří poddaní, vzdáváme mu slávu svou vírou, nadějí a láskou.

Snad ze všech mešních modliteb to nejvýmluvněji vyjadřuje preface, která je přesnou teologickou formulací Kristovy královské důstojnosti a moci. Jako jednorozený Boží Syn, který je stejné podstaty s Otcem, spojuje vtělené Slovo v síle hypostatické jednoty dvoji božské pomazání jako Velekněze a Krále. V síle vykupitelské oběti na oltáři Kříže podřizuje své nezrušitelné vládě všechno tvorstvo v království pravdy a života, svatosti a milosti, spravedlnosti, lásky a pokoje.

Všemohoucí věčný Bože, jenž jsi chtěl všechno obnovit ve svém milovaném Synu, Králi vesmíru, uděl milostivě, aby se všechny rodiny národů, rozdvojené ranou hříchu, podřídily jeho něžné vládě.

Podle: L'anno liturgico. - II. Tempo Pasquale e dopo la Pentecoste, trad. it.

L. Roberti, P. Graziani e P. Suffia, Alba, 1959, str. 1210-1215

Převzato z týdeníku Světlo 47/2009 (Redakčně upraveno)

Mimořádná mise Natuzzzy Evolo

Pán Ježíš pověřil služebnici Boží Natuzzu Evolo (1924–2009) mimořádnou misí, a tou bylo prostřednictvím neobyčejného daru kontaktu se zemřelými připomínat lidem život po smrti, existenci nebe, očistce i pekla.

Natuzza dostala od Boha dar setkávání se s lidmi zemřelými. Pán Bůh dovolil duším trpícím v očistci, aby skrze Natuzzu vzkazovaly svým příbuzným, že existuje život po smrti, že je nebe, očistec i peklo. Zemřelí vyzývali k obrácení a k životu shodujícímu se s učením katolické církve, vyzývali ke každodenní vytrvalé modlitbě a k pravidelnému přistupování ke svátosti pokání a Eucharistii.

Setkání s dušemi z očistce

Ačkoliv Natuzza měla doma mnoho povinností, protože měla muže a pět dětí, přijímala všechny lidi, kteří se na ni obraceli s prosbou, aby se dozvěděla o osudu jejich zemřelých blízkých a duchovně jim pomáhala. Skrze Natuzzino mimořádné charisma dávaly duše zemřelých svědectví o životě po smrti pouze s tím cílem, aby se lidé obraceli a přijímali obtíže žítí podle evangelia v poslušnosti Ježíše, který žije, učí a působí v katolické církvi.

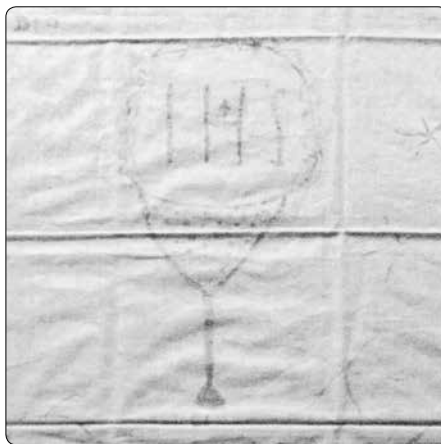
Natuzza říkala: „Jsem zvyklá potkávat se se zemřelými už od dětství. Stalo se to poprvé, když jsem měla deset let. Je to pro mě tak samozřejmé jako vidět žijící lidi. A co víc, jsem s mrtvými ve větší důvěrnosti než s živými. Jenom o pátcích a v postní době je nevidím, ale ostatní dny je vždycky potkávám. Sváté vidím zřídka, ne vždycky. Matka Boží a Ježíš se mi ukazují v době postní, jakož i na Zelený čtvrtek a Velký pátek. Ježíš a Maria mi říkají, že máme být dobří, pokorní, milosrdní, že svět není světlem, že je temnotou! Matka Boží nás prosí, abychom se hodně modlili, zvláště růženec. Zním různé situace díky svým informátorům, kterými jsou andělé. Vidím je jako krásné, světlem zářící děti, které vždy udělují dobré rady. Každý z nás má vedle sebe svého anděla strážce. Vidím, jak andělé stojí po pravé straně světských lidí a po levé, když jde o kněze. Někdy se stane, že páter ke mně přichází ve světském oblečení. Vím hned, že je kněz, poněvadž vidím jeho strážného anděla po levé straně. Líbám mu ruku

a on mi říká: »Jak jste se to dozvěděla?« Odpovídám: »Vidím po vaší levé straně anděla strážného.«

Natuzza Evolo nikdy z vlastní iniciativy nenavazovala kontakty se zemřelými. To sám Pán Bůh rozhodoval, kdy a kteří zemřelí se s ní mohli setkat a jejím prostřednictvím předat důležité informace týkající se duchovního života.

Svatý Tomáš Akvinský napsal v *Sumě teologické*, že duše z očistce se ukazují proto, aby prosily žijící na zemi o modlitbu, aby se tak mohly co nejrychleji očistit z důsledků svých hříchů a jít do nebe. Zjevují se také, aby potěšily členy své rodiny nebo své přátele, aby jim dodaly naděje a odvahy v kráčení cestou víry. Zato ale duše odsouzené se objevují na důrazné vybitnutí Boha, protože skrze jejich svědectví o nepředstavitelném utrpení v pekle Pán Bůh touží vzbudit spásitelný strach zatvrzelých hříšníků nebo otrást jejich svědomím, aby se vzpamatovali a obrátili.

Nejsme schopni plně pochopit, jak velice trpí duše v očistci. Svátý Tomáš Akvinský píše: „Nejmenší utrpení v očistci je jako největší a nejdražší bolest na zemi.“ Duše v očistci Boha milují vroucí láskou, přijímají utrpení způsobené důsledky svých hříchů jako jedinou cestu dozrávání pro nebe. V tom prožívání utrpení je posilují Matka Boží, andělé a svatí.

Na kapesníčkách, kterými byla stírána krev z Natuzziných stigmat, se objevily obrazy a nápisy

Služebnice Boží Natuzza Evolo

Modlitba za duše trpící v očistci je velikým skutkem milosrdenství: „Blaze milosrdným, neboť oni dojdou milosrdenství.“ (Mt 5,7) Milosrdenství prokazované duším trpícím v očistci má větší hodnotu v očích Boha než milosrdenství prokazované žijícím na zemi. Mše svatá je největším darem, jaký můžeme darovat duším v očistci, a když se modlíme za zemřelé, dostáváme od Boha výjimečné milosti.

O tom, zda se mrtví s námi mohou kontaktovat, rozhoduje jenom Pán Bůh, a nikdy člověk. Z toho důvodu katolická církev zabraňuje tomu, aby se věřící snažili s mrtvými kontaktovat pomocí jakéhokoliv média, protože tehdy začíná otevření se pro svůdné působení nečistých duchů, kteří se vydávají za duše zemřelých. Účastníci takových spiritistických setkání těžce hřeší proti prvnímu přikázání Desatera a doznají nenahraditelné duchovní škody. Během takových seancí jsou jejich účastníci podrobováni působení zlých mocí a často dochází k případům, že jsou jimi spoutáni.

Prostřednictvím Natuzzzy duše trpící v očistci připomínaly nejdůležitější záležitosti: „Vězte, že tady, kde jsme, je věčnost, a vy na zemi máte k ní dozrávat a připravovat se na ni. S upřímným žalem prosťte milosrdného Boha o odpuštění všech

smrtných hříchů, které jste spáchali plně vědomě a dobrovolně. Jestliže to neuděláte, půjdete do pekla. Proč opouštíte a znevažujete nedělní mši svatou? Když kněží slouží mši svatou, reprezentují Ježíše Krista a vás nemá zajímat to, že mají nějaké slabosti a vady. Účastněte se mše svaté, dodržujte Boží zákon, jděte přímou cestou. Modlete se, modlete se, nebo jinak zlo ve světě, které je důsledkem hříchu, nebude přemoženo.“

Naproti tomu duše zavržené v pekle takto litovaly: „Jsme v tom věčném ohni proto, že mnoho z nás popíralo existenci Boha, nebo proto, že jsme vědomě odmítly jeho nekonečné milosrdenství a neprosily jsme o odpuštění svých hříchů.“

Stigmata

Na svém těle Natuzza nosila stigmata – rány, které během mučení uštěďřovali Ježíšovi. Díky její modlitbě a utrpení velmi mnoho lidí zažilo duchovní obrození, obrácení nebo uzdravení z nevléčitelných nemocí. Natuzza o sobě mluvila takto: „Jsem ničím, jsem pozemským červem. Nevím, co mám říci, nejsem ani jasnovídkou, ani nedělám zázraky. Já se jenom modlím, a Ježíš koná zázraky. Pán Ježíš a Matka Boží mi dávají sílu, abych lidem předávala hodně radosti i duševní pohody, těm vysoko postaveným i obyčejným, všem bez výjimky.“

Když se v roce 1938 na Natuzzině těle objevila stigmata, tak tehdy se na bandážích a šátečcích, kterými se krev stírala, objevovaly obrazy Pána Ježíše, Panny Marie a svatých a také nápisy v různých jazycích, kterým Natuzza vůbec nerozuměla. Doktor Giuseppe Naccari byl po přiložení obvazu svědkem toho, že na něm vznikl text modlitby k Dítěti Ježíši. A když přikládal na rány další obvaz, vznikala na něm další část textu téže modlitby. Překvapení lékařů bylo ohromné, tím větší, že sami obvazy přikládali a hlídali, aby na ně nikdo nemohl nic napsat. Natuzza chtěla za každou cenu před jinými lidmi ukryt fakt o svém tajemném krvácení. Ukázalo se, že je to nemožné. Krvotok a nápisy se objevovaly nezávisle na její vůli.

Lékařská zkoumání pod vedením dr. Giuseppe Naccariho vyloučila, že by Natuzziny krvotoky měly hysterický původ. Psychiatři potvrdili, že žena má zdravou psychiku a že všechno ukazuje na věro-

hodnost jejích nadpřirozených vizí, extázi a rozmluv se zemřelými. Církevní úřady se klonily k přesvědčení, že to, co se děje s Natuzzou, je výsledkem Božího působení, a nikoliv zásahů nečistých duchů.

Pokaždé když Natuzza prožívala mystické stavy, lidé shromáždění v jejím bytě slyšeli překrásný zpěv, který vycházel z její hrudi. Z Natuzzina těla se šířila nádherná vůně květin, tak jako se to dalo v případě svatého Otce Pia. Ta vůně se drala i z různých křížů nebo ze svatých obrazů, kterých se Natuzza dotkla. Tisíce lidí cítilo tu vůni také v místech velice vzdálených.

V únoru roku 1948 všechny největší italské deníky, takové jako *Corriere della Sera* nebo *Il Giornale d'Italia*, psaly o Natuzze Evolo. Mimo to se v masových sdělovacích prostředcích odehrála živá debata lékařů, psychologů, psychiatrů a dalších odborníků pokoušejících se objasnit mimořádné jevy spojené s tou tehdy mladou mystičkou. Natuzza se stala známou v celé Itálii. Pro ni, pro jejího muže a děti tehdy začala velmi těžká doba – kvůli značnému počtu lidí, kteří se každý den shromažďovali před jejich skromným bytem. Přijížděli tam novináři i fotografové z různých redakcí a také i představitelé Vatikánu, samozřejmě inkognito. Skupiny

Natuzzina stigmata se objevovala v postní době, v neděli Zmrtvýchvstání se sama zajizvovala a po několika dnech zanikala

vědců i lékařů prováděly v té době u Natuzzy nejruznější klinická zkoumání. Jejich výsledky jednoznačně ukázaly, že se u mystičky nevyskytuje žádná psychická ani nervová nemoc.

Od roku 1955 se stigmata u Natuzzy Evolo stávala stále výraznějšími, zvláště na jejích nohách, rukou, kolenech i v boku. Zřetelně se projevovala v postní době; byly to velké krvácející rány, se strupy v podobě kříže nebo jiných náboženských symbolů. Stigmata se zajizvovala v neděli Zmrtvýchvstání a po několika dnech se ztrácela.

Začalo to roku 1955 v době svatopostní. Natuzza zažívala hrozná utrpení Kristova mučení a smrti, která dosahovala největší intenzity ve Svatém týdnu. Rány se u ní objevovaly v zápěstí a na nohou, byla vidět rovněž velká krvácející rána po proražení boku. Otevíraly se jí rovněž rány na zádech, na břichu, nebo v okolí hrudního koše po úderech bičem, a také na šíji – důsledek nesení příčného ramene kříže. Na hlavě a čele ženy se objevily bodné rány po trnové koruně. Na obou kolenech měla mystička rozsáhlé rány, přičemž na levém byly viditelné rysy Ježíšovy tváře. Chirurg Rocco Mole, který Natuzzu vyšetřoval, všechna stigmata důkladně vyfotografoval a popsal.

Lékaře nejvíce překvapoval fakt, že kůže mezi ranami byla neporušená: nebyla žádná zanícená ani opuchlá místa, ani mykotické změny, ani hnisání, jenom krvavé strupy. Rány vydávaly nádhernou vůni. Bylo to něco neobyčejného a zvláštního. Pro Natuzzu nebylo potřebné používat nějaké léky, protože v neděli Zmrtvýchvstání se jí všechny rány zahojily.

Skrze stigmata Natuzzy Evolo Ježíš připomínal, že tajemství jeho spásné muky, smrti a zmrtvýchvstání jsou stále přítomná, protože v Bohu není čas – v něm je stále „nyní“. To každý z nás se svými hříchy přičiňuje o Ježíšovo umučení a smrt a každého z nás Ježíš zve, abychom se skrze svátosti pokání a Eucharistie podíleli na tajemství jeho zmrtvýchvstání, definitivního vítězství nad každým hříchem, smrtí a satanem.

Anděl strážný

Po boku každé osoby, která k ní přicházela, viděla Natuzza anděla v podobě krásného dítěte. Andělé jsou čistě du-

chové bytosti, jejichž úkolem je provázet každou lidskou osobu, pomáhat jí překonávat pokušení, provázet ji v těžkých zkouškách v dobách pozemského života a posilovat ji v čase očistcových utrpení. Po smrti anděl opouští jenom ty lidi, kteří se svými hříchy odsoudili k věčnosti pekla. Natuzza dokázala hovořit i dorozumět se se všemi lidmi, kteří ji navštívili, ve všech jazycích. Říkala, že ona jenom opakuje, co jí říká anděl strážný.

Anděl strážný nám vzkázal prostřednictvím Natuzzy velmi závažné poselství: „Není krásnější věci na zemi než milovat Boha celým svým srdcem. Ve chvíli smrti bude největší výčitku svědomí představovat skutečnost, že jsme se nestali svatými. Minutu po minutě číňte všechno pro lásku a stávejte se svatými.“

Natuzza neustále vybízela lidi, kteří ji navštěvovali, aby často žádali o pomoc svého strážného anděla, aby se odevzdávali Ježíši prostřednictvím Panny Marie.

Jednoho dne ji anděl strážný naučil tuto modlitbu: „Panno Maria, utěcho mého srdce, učiň, abych se stále sytila Neposkvrněným Tělem Spasitele za obrácení hříšníků.“ Následně jí vyjasnil, co to znamená, že lidská duše, která je úplně oddaná Ježíšovi, mu poskytuje „přístřeší“: „Mnoho lidí bojuje s Bohem“ – objasnil anděl strážný – „a skrze to napáchají mnoho zla ve světě, proto Ježíš ve svém nekonečném milosrdenství »se schovává« v čistých lidských srdcích jemu naprosto oddaných, aby pravdu učinil viditelnou a tím způsobem vyzýval k obrácení. Tehdy každý, kdo vidí, nemůže popírat to, co vidí. Ovšem, tak jako Vtělené Slovo nebylo mnohými rozpoznáno, když přišlo na svět, rovněž dnes mnohý nemá dobrou vůli a nechce rozpoznat Krista působícího v církvi a ukrytého v čistých lidských srdcích.“

„Nezneužívejte mého milosrdenství“

Celé tajemství svého srdce Natuzza otevřela jenom před svým zpovědníkem P. Capellupou. Ten kněz řádně zapsal všechna nadpřirozená zjevení, vize a poselství, o kterých mu Natuzza řekla. Jedenkrát se mystička zeptala Matky Boží, kdy skončí různá neštěstí, která lidstvo navštěvují. V odpovědi uslyšela, že k tomu dojde tehdy, až se lidé obrátí. Mno-

„Dej mi duše,“ říkal Natuzze Pán Ježíš. „Toužím je všechny spasit.“

ho lidí žije tak, jako by Boha nebylo, setravávají v zotročení hříchy a tím způsobem obnovují ukřižování Ježíše. Matka Boží prosila o vytrvalou modlitbu na úmysl obrácení hříšníků. „Dej mi duše,“ říkal Natuzze Pán Ježíš. „Toužím je všechny spasit. (...) Odháněj vždy od sebe hněv, odpor a všechny pocity křivdy. Nevzdoruj nikdy utrpení. Ve tvé bolesti jsem vždy s tebou. Poučuj lidi, že jsem Bohem plným lásky a milosrdenství a vidím všechno. Ať využívají dobu mého milosrdenství, protože ve chvíli smrti už bude pozdě.“

Jediným smyslem našeho života na zemi je dozrávání k věčnému životu v nebi. Dodržováním Božích přikázání, žitím shodně s učením církve, modlitbou a svátostmi pokání a Eucharistie dovolujeme Kristu, aby nás svou láskou proměňoval a činil „účastnými božské přirozenosti“ (2 Petr 1,4). Bohužel, mnoho lidí žije tak, jako by Boha nebylo, znevažují a porušují Boží přikázání, pohruzuji se do strašlivého zotročení silami zla, čehož posledním důsledkem je věčnost pekla.

„Ježíš strašně trpí, když ho celý svět znovu křičuje,“ říkala Matka Boží Natuzze. „Lidé myslí jenom na věci pozemské, zanedbávají život duchovní, a tedy své duše. Neuvědomují si, jak je život na zemi krátký. Mohou dobyt celý svět, ale jestliže nejsou s Ježíšem, ztracují svoji duši. Ježíš je dobrý a plný milosrdenství, ale varuje: »Nezneužívejte moje milosrdenství.« Modli se za všechny moje děti, které stojí na hraně propasti, poně-

vadž neposlouchají moji mateřskou výzvu k obrácení a pohrdají Božím milosrdenstvím.“

Prostřednictvím Natuzzy Pán Ježíš směřoval konkrétním lidem výzvy k radikálnímu skončení se vším zlem. Setravávání ve smrtelných hříších je příčinou největších životních tragédií a chybějící obrácení vede ke ztrátě života věčného. V jedné ze svých výzev Pán Ježíš varoval: „Ubiráš se směrem k věčné smrti kvůli neuspořádanému citu k osobě, kterou jsem si vybral jako svého milovaného učedníka. Běda tomu, kdo způsobuje pohoršení, které je příčinou pokušení pro jiné duše! Moje dcero, jdi do sebe! Toužím tě obejmout svými krvácejícími pažemi! Jenom já jsem pramenem štěstí. Neutikej ode mne, má dcerko! Kdo tě miloval víc než já? Kdo za tebe prolil třeba i jedinou kapku krve? Pohleď na mne, jak umírám na kříži, tehdy uslyšíš ve svém nitru onu výčitku, která ti navrátí pokoru a lítost nad hříchy. Než přijdu jako soudce, dokořán otvírám bránu svého milosrdenství! Dokud je ještě čas, vyslyš moji výzvu k obrácení!“

Natuzza Evolo celým svým srdcem milovala katolickou církev a byla jí naprosto poslušná, protože věděla, že církev, to je Kristus, který k sobě zve všechny hříšníky, aby je vysvobodil z hříchů a dělal je svatými.

*Z Miłujcie się! 4/2020 přeložila -vv-
(Redakčně upraveno)*

Královské děti z Kolína nad Rýnem

Město Kolín nad Rýnem, metropoli převážně katolického Porýní, považují mnozí za katolické město. V průběhu času však už více než polovina obyvatel Kolína vůbec není pokřtěná, zatímco v roce 2000 tvořili křesťané 65 % obyvatelstva. Na druhé straně dospělí, kteří žili svůj život bez křtu a bez křesťanské víry, opakovaně přicházejí k rozhodnutí: Chci být pokřtěn jako katolík!

Dominikán P. Sebastián Annas z Kolína ví, jak rozmanité mohou být příběhy obrácení těchto lidí:

„Často vyrůstali v nevěřící rodině, možná na východě Německa, anebo jsou třetí generací v potomstvu tureckých přistěhovačů, kteří sem přišli za prací. Někteří narazili na víru přes známé a zčásti přichází poptávka po víře i ve vlastní rodině, když spolužáci děti jdou na první sváté přijímání a děti se potom doma ptají: »A proč ne také my?« A tehdy začínají někdy nad vírou uvažovat i rodiče. Anebo to jde skrze přítelkyni či přítele ve vztahu mezi lidmi, když právě prostřednictvím toho vstoupí do rodiny věřících křesťanů. Kromě toho máme v každém kurzu přípravy na křest i několik uprchlíků, tři nebo čtyři z Íránu, Afghánistánu anebo arabských zemí, kteří v uprchlických táborech potkali dobrovolníky, kteří se pro ně stali mostem ke křesťanství, anebo přišli díky katolickým vysílačům a jiným technickým prostředkům do kontaktu s katolickou vírou ještě předtím, než museli utéct ze své domoviny.“

P. Sebastián patří k týmu *Fides - katolické informace o víře*, který v arcidiecézi Kolín při mnohostranném poradenství nabízí hledajícím dospělým možnost připravit se na svátost křtu v několikaměsíčním kurzu pro katechumeny. Tradičně se potom křest vysluhuje při velikonoční vi-

gílii, v působivé románské bazilice sv. Ondřeje ve stínu kolínského dómu. Je jedním ze dvanácti velkých románských kostelů v Kolíně a patří k Farnosti svatých apoštolů. Tam se pokřtění v bezprostředním sousedství vzácných relikvií svatých Tří králů stávají Božími dětmi, pravými královskými dětmi.

Thomas Lillis v okamžiku křtu

Při velikonoční vigílii v roce 2016 se rovněž Thomas Lillis spolu s dalšími devatenácti katechumeny sklonil nad 800 let starou křtelnici v bazilice Svatých apoštolů. Jako devětatřicetiletý studoval v té době v Kolíně právní vědy. V jednom rozhovoru vyprávěl, co ho vedlo k tomu, aby se stal katolíkem.

„Můj otec je Francouz a francouzská část mé rodiny je katolická, toto pozadí mi tedy bylo známé. Jak jsem však našel víru, to byl zdlouhavější proces. Měl jsem vícero klíčových zážitků. Na jeden

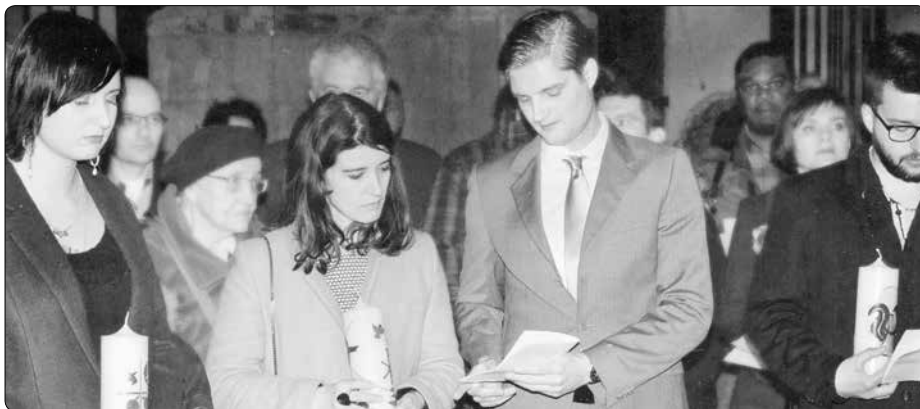
si velmi dobře pamatuji. Moje maminka byla těžce nemocná, dědeček zemřel, a já, uvízlý uprostřed zkouškového období, jsem nemohl cestovat domů. Připadal jsem si zcela bezmocný. Nevěděl jsem, co dělat. Napadl mě jen nejbližší kostel. Jelikož byl otevřený, vešel jsem dovnitř. Koupil jsem malou svíčku a sedl si do lavice. To, co mi procházelo hlavou, bylo asi první prosbou v mém životě... Od tohoto okamžiku jsem si začal klást otázky o tom, v co vlastně věřím a co je smyslem mého života...“

Velmi se mě to dotklo

„Další důležitý zážitek jsem měl v Paříži během studia. Obvykle jsme se učili spolu v malé skupince. Kdosi najednou vyslovil znevažující poznámku o Marii, Boží Matce, a jejím panenství. Byla s námi také jedna hluboce věřící spolužačka; zareagovala na to velmi emocionálně. Viděl jsem na ní, jak velice ji to zranilo. Rozvázně a přímo přistoupila k tomu spolužákovi, který tu poznámku vyslovil, a okamžitě s ním chtěla hovořit. Už nevím, co řekla, vím jen, že se mě to velice dotklo, protože jsem navzdory její bolesti viděl také odpuštění. Tu mi bylo okamžitě jasné, že i já bych chtěl o této víře hovořit tak přesvědčivě. Od té chvíle jsem se chtěl ještě více dozvědět o křesťanství a o tom, jak se lze stát křesťanem. Myslim, že jsem v tomto okamžiku našel Boha v sobě. Moji rodiče to chtěli přenechat mně samému, zda a kdy se rozhodnu pro křest, proto jsem jako dítě nebyl pokřtěn. Chtěli, aby to bylo mé rozhodnutí. Nejprve jsem neměl absolutně žádnou potřebu křtu. Až moji přátelé mě povzbudili a podpořili v tom, abych se dal pokřtít.“

Jsem pokřtěn a patřím Ježíši!

Při křtu si Thomas Lillis velmi dobře uvědomoval mimořádný význam křestní vody, i když to v tomto okamžiku svým strážlivým humorem popsal jen jediným slovem:

Thomas Lillis se svojí křestní kmotrou a dalšími katechumeny u křtelnice v bazilice Svatých apoštolů v Kolíně nad Rýnem

K Panně Marii rozvazující uzly se obracejí věřící z celého světa

„Mokrý... Byl to skutečně mokrý moment... Nahnul jsem se nad křtitelnicí a P. Sebastián mi rukou vyilil trochu vody na zátylek... Hned jsem dostal do rukou ručník, ale neměl jsem potřebu utírat si vodu z hlavy. Chtěl jsem ji nechat na sebe působit a vědomě do sebe vsáknout posvěcení. V tomto okamžiku jsem se jen jednoduše radoval. Bylo mi jasné, že jsem vlastně už dlouho byl katolíkem, ještě předtím, než přišla tato voda. Křest a celý jeho průběh jsem si již tisíckrát předtím vykreslil. Když jsem pak stál před křtitelnicí uprostřed kostela při bohoslužbě, byl to... spíše příjemný okamžik. Vždy mi bylo prezentováno, že po křtu budu úplně novým člověkem, že to bude přelom. Myslel jsem si, že se pro mne mnohé změní. Ale nikoliv, potom jsem byl stále tentýž. V okamžiku, když jsem byl pokřtěn, cítil jsem spíše úlevu. Proces, který trval již delší dobu, dospěl do svého konce. »Konečně,« pomyslel jsem si. Křest byl pro mne potvrzením toho, že před celým světem mohu říci: »Ano, jsem katolík, jsem křesťan.«“

Skutečně se to stává jen zřídka, že novokřtěnec pocítuje, jak ho přijatá svátost vnitřně proměňuje a do duše mu je vtisknuta nesmazatelná pečeť – pečeť mimořádného Božího synovství. Čeho se však každý může pevně držet, je celoživotní vědomí: „Jsem pokřtěn a patřím Ježíši!“ Thomas Lillis dále popisuje, jak prožíval okamžiky bezprostředně po křtu:

„My nově pokřtění jsme stáli v kruhu a já jsem viděl nejprve jen kruh lidí, s nimiž jsem byl osm měsíců spolu na cestě ke křtu. Spolu nás stálo kolem křtitelnice dvacet. Bylo krásné cítit oporu církve. Cítil jsem se velmi bezpečně a bylo mi jasné, jak velice člověk potřebuje společenství a že svoji víru nemůže žít sám. A potom jsem se podíval na svoji křestní kmotru, rovněž moji spolužačku. Stála za mnou a položila ruku na moje rameno. Musel jsem se otočit, abych se vrátil na své místo. Krátce jsme se na sebe usmáli a pak jsem se ještě jednou rozhlédl kolem. Moji přátelé se na mě usmívali, oni tady byli též. Většinu z nich jsem znal ze studií. Mnozí z nich určitě nemysleli na to, že jednou půjdeme spolu do kostela a ještě k tomu na můj křest.“

A jak reagovali Thomasovi rodiče na jeho křest?

Věřící v německém Augsburgu očekávají opětovné otevření kostela, který uchovává originál barokního obrazu Panny Marie rozvazující uzly. Úctu k této Matce, která „svou vírou a poslušností rozuzlíla to, co Eva zauzlíla svou neposlušností a nevěrou“ (sv. Irenej), rozšířil v Argentině a Jižní Americe vůbec někdejší mladý jezuita, Jorge Mario Bergoglio, současný papež František.

Románský kostel sv. Petra am Perlach, který dominuje historickému jádru bavorského Augsburgu, je již měsíce uzavřen z důvodu pandemických omezení. Slouží se zde jediná nedělní mše svatá, již se mohou účastnit nanejvýš dva nebo tři lidé. Úctu k Panně Marii rozvazující uzly to ovšem nijak neoslabilo. Z celého světa docházejí žádosti o opětovné zpřístupnění kostela a prosby o přímlyvnou modlitbu.

O kostel pečuje občanská nadace *Virgen Maria Knotenlöserin*, kterou již dvaatřicet let řídí Martin Ziegelmayr. Během virtuální prohlídky chrámu pro Vatikánský rozhlas zdůraznil, že vliv papeže Františka na rozšíření úcty k tomuto mariánskému vyobrazení zůstává nepopíratelný. Jorgeho Maria Bergoglia za jeho teologických studií v Německu oslovila Maria rozvazující uzly natolik, že její obraz šířil nadále v rodném městě. Roku 1996 byla vytvořena kopie plátna, kterou dnes uchovává kostel San José del Talar v Buenos Aires.

Podle Ziegelmayra pak zájem o tento nevěšdní mariánský kult vzrostl s papežovým pontifikátem. V nepandemic-

kém období do kostela denně zavítalo až 500 poutníků z Německa a nejrůznějších částí světa. Dnes naopak každodenně docházejí desítky mailových žádostí

o modlitbu, které vytištěné farář kostela sv. Petra klade na oltář a po několika dnech je spaluje.

Obraz Panny Marie rozvazující uzly, který kolem roku 1700 vytvořil německý malíř Johann Georg Melchior Schindner, je jedinečný svého druhu rovněž z umělecko-historického hlediska. Existuje totiž množství různorodých Madon, ovšem žádná jiná neroz-

plétá uzly. Podle tradice byl zadavatelem obrazu o rozměrech 182×110 cm katolický kněz a učenec Hieronymus Ambrosius Langenmantel (1641–1718), který navázal na rodinnou událost z dějin svého šlechtického rodu. Jeho děd Wolfgang Langenmantel (1586–1637) chtěl zabránit rozpadu svého manželství se Sophií Rentzovou (1590–1649), a proto v Ingolstadtu navštívil jezuitu Jakoba Rema. Tento kandidát svatořečení, mariánský ctitel, zakladatel mariánských kongregací a autor pobožnosti k ingolstadtské Tříkrát Obdivuhodné Matce (jejíž obraz pak přešlo také Schönstattske hnutí), se modlil k Panně Marii o návrat pokoje do daného manželství a vyhlazení veškerých uzlů, a odvrátil tak hrozící krizi. A jak vidno, nebyl oslyšen...

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,

19. 10. 2021

(Redakčně upraveno)

„Můj otec je spíše zdrženlivější. Už jen ta skutečnost, že přišel na můj křest, mi ukázala, že s ním souhlasil. Myslím, že to také očekával, je přece rovněž katolíkem. Od dětství jsem znal katolické tradice, ale do ničeho jsem nebyl nucen. Moje maminka naopak vystoupila z církve. Důvody neznám. Myslím, že měla těžkosti s církví jako institucí. Něco se však změnilo. Minulý rok na Vánoce jsme byli na

mši svaté. Stalo se to na podnět naší maminky... a to mě opravdu překvapilo. Cítil jsem její přání jít do kostela. Nevím, zda to souviselo s mým křtem, ale jaksi našla cestu zpět do církve. Řekla mi rovněž, že má kvůli mně radost. A to jsem považoval za něco velmi pěkného.“

Z *Vítězstvo Srdca* 138/2021
přeložil a upravil -dd-

Pondělí 22. 11. 2021

6:05 Hrdinové víry (6. díl): Tomáš Špidlík **7:10** Muziky z Javorníkov: MFF Myjava 2021 online **8:00** Hnutí Fokoláre v ČR a Chiara Lubichová **8:45** V pohorách po horách: Vír – Via ferrata (Drahanská vrchovina) **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Outdoor Films s Františkem Machem (57. díl): Deník z cest do jiného světa **10:50** Adopce srdce **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Hledání skrytých svatých míst: Jerusalemský **13:40** Víra do kapsy: Radost lásky **14:00** Za obzorem [L] **14:40** Noční univerzita: Prof. Pavel Kalina, CSc. – Řím – Věčné město **16:00** V souvislostech **16:20** Nejste na to úplně sami (1. díl): Rady a tipy pro pečující **16:40** Když bolí duše: Syndrom vyhoření a deprese **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Sedmihlásky (156. díl): Pilky **18:20** S Hubertem do lesa: Zloději kaštanů **18:35** Písňový koktejl z Mohelnického dostavníku 2013 **19:15** Hovory z Rekovic: Lenka Hružová **19:30** Můj chrám: Prof. Royt, prorektor Univerzity Karlovy, v katedrále sv. Víta **19:50** Přejeme si... **20:05** Až na pokraj: Církev papeže Františka **20:55** ARTBITR – Kulturní magazín [P] **21:05** Moudrost v jidiš příslovích: Účinkují Tomáš Novotný a Barbora Baranová **22:15** Kulatý stůl: Svoboda a zodpovědnost **23:40** Než přijde zima **0:00** Za obzorem **0:30** Probuzení Haiti **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 23. 11. 2021

6:05 Hrdinové víry (7. díl): Luboš Hruška **7:15** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře: Kroj bohaté jak Hanák samotné... **8:40** Století Andělky **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** V pohorách po horách: Šostýnské vrchy – Podbeskydská pahorkatina **9:30** V souvislostech **9:55** Noční univerzita: P. Václav Vacek – Mystika **10:40** Poletuchy: Na skok do Českého Krumlova **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:55** Dům ze skla? **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Služebnice Boží Matka Vojtěcha **14:55** Grotosky Bustera Keatona: Když se Frigo ženil **16:00** Muzikanti, hrajte speciál (11. díl): S dechovou hudbou Májovanka **17:05** Dokořán: S Janem Wolfem **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Sedmihlásky (156. díl): Pilky **18:20** S Hubertem do lesa: Vlkodlak **18:35** Animované biblické příběhy: Poklady v nebi **19:00** Bolívie – V srdci Bolívie **19:30** Zpravodajské Noeviny: 23. 11. 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Buon giorno s Františkem [L] **20:50** Začátek konce jaderných zbraní **21:45** Mwebare kwija – Klinika v buši **22:05** Má vlast: Bouzov **23:30** Terra Santa News: 17. 11. 2021 **0:00** Za obzorem **0:30** Zámek Židlochovice – zahrada času **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 24. 11. 2021

6:05 Hrdinové víry (8. díl): Oto Mádr **7:15** Zpravodajské Noeviny: 23. 11. 2021 **7:40** Noční univerzita: Prof. Pavel Kalina, CSc. – Řím – Věčné město **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Generální audience papeže Františka [L] **10:15** Stopy ve sněhu **11:10** Můj chrám: Veronika Sedláčková, kostel sv. Kříže na Příkopech, Praha **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Egypt – unesené nevěsty **13:20** Tóny v tichu **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Jarmark: Třebovický koláč 2017 **16:20** Zpravodajské Noeviny: 23. 11. 2021 **16:40** Cvrlikání: Ponk **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Strýček Emu: Vodováha a rovnováha **18:25** S Hubertem do lesa: Zloděj šál **18:40** Sedmihlásky (156. díl): Pilky **18:45** Nejste na to úplně sami (2. díl): Rady a tipy pro

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.

■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

pečující **19:00** Sýrie: uprostřed popela **19:30** Terra Santa News: 24. 11. 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Benefiční koncert Červená středa: Praha, sál HAMU [L] **21:40** P. Vojtěch Kodet – Adventní obnova (1. díl): Na prahu adventu **22:20** V pohorách po horách: Zakarpatská Ukrajina – Boržava **22:25** Noční univerzita: P. Ladislav Heryán SDB – Ježíš a černá ovce **23:25** Generální audience papeže Františka **23:50** Hledání skrytých svatých míst: Jerusalemský **0:00** Za obzorem **0:30** Skryté poklady: Christian **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 25. 11. 2021

6:05 Hrdinové víry (9. díl): Štěpán Trochta **7:10** Zahradní slavnost: Pavlovice u Přerova **8:35** Terra Santa News: 24. 11. 2021 **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Pěšák Boží **10:10** Kulatý stůl: Svoboda a zodpovědnost **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Dokořán: S Janem Wolfem **13:35** Generální audience papeže Františka **14:00** Za obzorem [L] **14:40** Jak potkávat svět (68. díl): S Janem Staňkem **16:10** Zpravodajské Noeviny: 23. 11. 2021 **16:30** Výpravy do divočiny: Prales zítřka **17:30** Poutníci času: S Ludmilou Uhrovou **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Ovečky: 1. neděle adventní [P] **18:40** S Hubertem do lesa: Žabák z bažin **18:55** Sedmihlásky (156. díl): Pilky **19:00** Večeře u Slováků: 1. neděle adventní [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 25. 11. 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Letem jazzem (15. díl): Zastavení s jazzovými veterány [P] **21:15** V pohorách po horách: Vír – Via ferrata (Drahanská vrchovina) **21:25** Můj chrám: Pavla Golasowská, poslankyně PS Parlamentu ČR, kostel Božího Těla v Gutech **21:40** Do varu s Maxem Kašparů (4. díl): Nemoci dneška **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Za obzorem **0:40** Zpravodajské Noeviny: 25. 11. 2021 **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 26. 11. 2021

6:05 Hrdinové víry (10. díl): Křesťanský politik Jaroslav Cuhra **7:15** Zpravodajské Noeviny: 25. 11. 2021 **7:35** V pohorách po horách: Harrachovy kameny **7:45** Hovory z Rekovic: Martin Kašík **8:05** Až na pokraj: Církev papeže Františka **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Když bolí duše: Syndrom vyhoření a deprese **10:30** Setkání (1. díl): Ondřej Benešík – kaple ve Strání **10:40** ARTBITR – Kulturní magazín **11:00** Mše svatá s hnutím Na vlastních nohách z katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha na Pražském hradě [L] **12:35** Přejeme si... [P] **12:50** Bača Milan od Juraja do Šimona **13:15** Janáčkův máj – 40. ročník Mezinárodního hudebního festivalu: Komorní koncert pro 48 strun a dvě hlasivky **14:00** Za obzorem [L] **14:35** ARTBITR – v plzeňském Muzeu církevního umění: představení bývalého kláštera **14:45** Vezmi a čti: Říjen 2021 **15:00** Dvě stě let kostela sv. Bartoloměje v Hnězděm **15:15** P. Vojtěch Kodet – Adventní obnova

(1. díl): Na prahu adventu **16:00** Zpravodajské Noeviny: 25. 11. 2021 **16:20** Nejste na to úplně sami (3. díl): Rady a tipy pro pečující **16:32** Církev za oponou: Křesťanské hodnoty **16:50** Přehrada Kružberk 1957 – 2017: video-dokument o rekonstrukci vodního díla **17:10** Buon giorno s Františkem **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Sedmihlásky (156. díl): Pilky **18:20** S Hubertem do lesa: Čarodějny dvořeček **18:35** O kom, o čem: O Kostelcích aneb Kosteláci, Kostelané, Kosteletáci a jejich setkávání **19:00** Doma, to je něco úžasnýho... **19:50** Přejeme si... **20:05** Kulatý stůl: Synoda o synodalitě [L] **21:30** Dekalog IV.: Čtvrté přikázání **22:35** Poletuchy: Na skok do Českého Krumlova **23:20** Koncert slovenského sboru Lúčnica: Podzimní festival duchovní hudby 2017 **0:25** Za obzorem **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 27. 11. 2021

6:05 Hrdinové víry (11. díl): P. František Šilhan SJ **7:10** Na pomezí ticha a tmy **7:55** Léta letí k andělům (57. díl): Jan Graubner – metropolita moravský **8:20** Sedmihlásky (156. díl): Pilky **8:25** Strýček Emu: Vodováha a rovnováha **8:35** Ovečky: 1. neděle adventní **9:00** Animované biblické příběhy: Poklady v nebi **9:25** Animované příběhy velikánů dějin: Makabejští (167–165 př. n. l.) **10:05** Noční univerzita: CSA Třešť 2014: přednáška Pavla Fischera – Rodina **10:50** Flešbky – Godzone podcast [P] **11:20** Zpravodajské Noeviny: 25. 11. 2021 **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Pod lampou **14:15** Klapka: S Eduardem Pechem **15:20** Přijďte večer k nám...: ze Zámku v Letovicích **16:50** Hledání skrytých svatých míst: Kypr (1. díl) [P] **17:45** Večeře u Slováků: 1. neděle adventní **18:10** Grotosky Bustera Keatona: Frigo na mašině [P] **19:30** V souvislostech [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Outdoor Films s Michalem Kosíkem a Danielem Bařákem (105. díl): Sportem proti hendikepu [P] **21:40** Místní hrdina **23:35** Jak potkávat svět (57. díl): S Martou Kubišovou **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 28. 11. 2021

6:05 Hrdinové víry (12. díl): Ženské řehole a jejich osud v době totality **7:10** Země neočekávaného – Papua Nová Guinea **7:40** V pohorách po horách (17. díl): Malý Kriváň – Malá Fatra očima Jiřího Kráčalíka **7:50** Letem jazzem (15. díl): Zastavení s jazzovými veterány **9:10** Večeře u Slováků: 1. neděle adventní **9:35** Adopce srdce **10:10** Poutníci času: S Hynkem Medřickým [P] **10:30** Mše svatá z kaple Telepace [L] **11:30** Setkání (2. díl): MUDr. Tomáš Philipp – kostel Nanebevzetí Panny Marie v Praze-Modřanech **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:20** Muzikanti, hrajte [P] **14:05** P. Vojtěch Kodet – Adventní obnova (2. díl): Bděte a modlete se (Lk 21,25–28.34–36) **14:45** Outdoor Films s Michalem Kosíkem a Danielem Bařákem (105. díl): Sportem proti hendikepu **16:20** Noční univerzita: P. Ladislav Heryán SDB – Ježíš a černá ovce **17:15** Harfa Noemova: Felix Mendelssohn-Bartholdy: Oratorium Eliáš **17:40** ARTBITR – Kulturní magazín **18:00** Sedmihlásky (154. díl): Dudaly dudanky **18:05** Strýček Emu: Adventní [P] **18:20** Ovečky: 1. neděle adventní **18:45** Animované biblické příběhy: Ztracený syn **19:15** Lidé a město **19:50** Přejeme si... **20:05** Mučen pro Krista [P] **21:25** Cena Celestýna Opitze: kostel sv. Šimona a Judy v Praze **23:10** Buon giorno s Františkem **23:50** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:10** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **0:50** Mexiko – země indiánů **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 22. 11. o 22:35 hod.:

Rande s Belkou

(dokumentárny cyklus Svetoznámi slovenskí vedci)

Publicistický dokumentárny film o živote a činnosti prvej slovenskej botaničky Izabely Textorisovej. Pátranie dvoch stredoškolských študentov po jej stopách, aktivitách, objavoch a inšpiráciách s odkazom na súčasnosť.

Utorok 23. 11. o 20:20 hod.: Pod javiskom

Krása, hĺbka a vyjadrenie poézie sa bude niest ďalšou časťou relácie Pod javiskom. Hostom bude Jozef Šimonovič. S Lukášom Latinákom sa podeli aj o to, ako sa z másiarskeho závodu dostal na javisko.

Streda 24. 11. o 20:45 hod.:

Semienka nádeje

(Príhovor pri pamätníku holokaustu)

Počas návštevy Slovenska sa Svätý otec stretol aj so zástupcami židovskej náboženskej obce na Slovensku. Pri pamätníku holokaustu hovoril o komunite, ktorá je stále živá.

Štvrtok 25. 11. o 21:05 hod.:

vKontexte (Juraj Vittek: Majú byť biskupi lídrami?)

O hierarchickom usporiadaní Cirkvi a biblických obrazoch, ktoré hovoria o vodcoch a pastieroch ľudu.

Piatok 26. 11. o 20:30 hod.:

Dôkaz viery: Svätá Ružena Linská (film)

Vidiecka lekárka v odlahlej dedinke sa stane svedkom zázraku, ktorý zmení nielen jej život, ale aj život malého týraného dievčatka, na príhovor patrónky Ameriky, svätej Ruženy Limskej.

Sobota 27. 11. o 20:30 hod.:

Joey s láskou (film)

Obdobie života manželov Joey a Roryho, zachytené domácou kamerou. Sláva, úspech, radosť, ale aj ťažkosti a smrteľná choroba. Ich svedectvo je príkladom toho, ako veriaci človek všetko prijíma z Božích rúk s pokojom a odovzdanosťou.

Nedeľa 28. 11. o 20:30 hod.:

Adventné večery 1/4 (Farby a chute adventu)

Ako sa nestratiť v rýchlych predvianočnom tempe a hluku? Ako nezabudnúť na pravé svetlo v tieni upratovania a zháňania darčiek? Ako prežiť advent v radosť a naplnť? Prijmite naše pozvanie na nedeľné adventné večery.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

20. – 27. LISTOPADU 2021

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 21. 11.		PO 22. 11.		ÚT 23. 11.		ST 24. 11.		ČT 25. 11.		PÁ 26. 11.		SO 27. 11.			
Antifona	730	824	1708	1924	949	1061	1692	1907	980	1096	996	1113	1666	1883		
Žalm	786	884	786	884	783	881	786	884	784	883	784	883	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	730	825	1709	1926	738	833	1693	1907	738	833	738	833	1666	1883		
Antifony	731	825	935	1046	950	1062	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132		
Žalmy	813	914	936	1046	950	1063	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	731	826	1710	1926	953	1066	1693	1908	985	1101	1001	1118	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	731	826	1596	1807	953	1066	1694	1908	985	1101	1002	1119	1669	1886		
Prosby	732	826	1711	1927	953	1066	1694	1908	985	1101	1002	1119	1655	1886		
Závěrečná modlitba	732	827	1596	1807	1597	1808	1695	1810	986	1810	1002	1120	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	733	827	739	834	739	834	739	834	739	834	739	834	739	834		
Antifony	733	828	940	1051	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Žalmy	818	919	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	733	828	943	1054	957	1070	973	1088	989	1106	1006	1124	1021	1141		
Závěrečná modlitba	732	827	943	1054	957	1071	973	1088	990	1106	1006	1124	1022	1141		
Nešpory:																
SO 20. 11.																
Hymnus	727	821	727	821	1714	1932	740	835	1698	1913	740	835	740	835	41	39
Antifony	727	821	734	829	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	45	43
Žalmy	727	821	734	829	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	808	908
Kr. čtení a zpěv	729	823	736	832	1717	1934	962	1076	1701	1916	995	1112	1011	1129	45	43
Ant. ke kant. P. M.	729	823	737	832	1596	1807	962	1076	1701	1916	995	1112	1011	1129	45(C)	43(C)
Prosby	729	824	737	832	1718	1936	963	1076	1702	1917	995	1112	1011	1129	46	44
Záv. modlitba	732	827	732	827	1596	1807	1597	1808	1695	1810	996	1810	1012	1130	48	46
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Nedeľa 21. 11. – slavnosť Ježiše

Krista Krále

1. čt.: Dan 7,13–14

Ž 93(92),1ab.1c–2.5

Odp.: 1a (*Hospodin kraluje, oděl se velebností.*)

2. čt.: Zj 1,5–8

Ev.: Jan 18,33b–37

Pondělí 22. 11. – památka

sv. Cecilie

1. čt.: Dan 1,1–6.8–20

Dan 3,52.53.54.55.56

Odp.: ... *svrchovaně chvályhodný a velebený navěky.*

Ev.: Lk 21,1–4

Úterý 23. 11. – nezávazná

památka sv. Klementa I.

nebo sv. Kolumbána

(v královéhradecké diecézi: slavnosť sv. Klementa I.)

1. čt.: Dan 2,31–45

Dan 3,57.58.59.60.61

Odp.: ... *chvalte a oslavujte ho navěky.*

Ev.: Lk 21,5–11

Středa 24. 11. – památka

sv. Ondřeje Dung-Laca a druhú

1. čt.: Dan 5,1–6.13–14.

16–17.23–28

Dan 3,62.63.64.65.66.67

Odp.: ... *chvalte a oslavujte ho navěky.*

Ev.: Lk 21,12–19

Čtvrtek 25. 11. – nezávazná

památka sv. Kateřiny

Alexandrijské

1. čt.: Dan 6,12–28

Dan 3,68.69.70.71.72.73.74

Odp.: ... *chvalte a oslavujte ho navěky.*

Ev.: Lk 21,20–28

Pátek 26. 11. – ferie

1. čt.: Dan 7,2–14

Dan 3,75.76.77.78.79.80.81

Odp.: ... *chvalte a oslavujte ho navěky.*

Ev.: Lk 21,29–33

Sobota 27. 11. – nezávazná

sobotní památka Panny Marie

1. čt.: Dan 7,15–27

Dan 3,82.83.84.85.86.87

Odp.: ... *chvalte a oslavujte ho navěky.*

Ev.: Lk 21,34–36

ŽIVOT S BOHEM

365 DNÍ S OTCEM PIEM • Z DUCHOVNÍ KORESPONDENCE

Editor svazku a autor předmluvy Gianluigi Pasquale • Z italských přeložil Ctirad V. Pospíšil • Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Výbor z duchovní korespondence sv. Pia z Pietrelciny je cennou sbírkou duchovních inspirací i poučení praktického rázu. Učíme se zde hlouběji prožívat víru v Boha, mít opravdovou naději v náročných životních etapách, milovat bližního a upřímně mu odpouštět. Kapucínský světec nás vybízí, abychom se vydali na cestu s Ježíšem, a ukazuje pevné body, na kterých stojí autentická křesťanská existence. Z jeho dopisů je patrné, jak naplněný byl jeho život v Boží přítomnosti a jak ohleduplně se věnoval těm, kdo se svěřili jeho duchovnímu vedení. Jeho opravdovost promlouvá i k lidem 21. století – kněžím, řeholníkům, laikům žijícím ve světě, mladým lidem i těm, kdo víru hledají.

*Karmelitánské nakladatelství • Druhé vydání
Váz., 120x180 mm, 536 stran, 499 Kč*

NOVĚNA SE SV. JOSEFEM MOSCATIM

Anna Mátíková

Kdykoli procházíme složitějším obdobím, nebo stojíme před důležitou volbou či závažnou událostí, jsme rádi, když si o dané záležitosti můžeme pohovořit s dobrým přítelem. Něco podobného lze zažít i se svatými. V osobě svatého Josefa Moscatiho je naším vlivným nebeským přítelem skvělý a uznávaný lékař. Kdysi pomáhal trpícím pacientům svou odbornou pomocí. Nyní pomáhá nejen trpícím, ale i těm, kdo o ně pečují, svou přímluvou, a to i skrze tuto nověnu.

Paulínky • Brož., 90x140 mm, křídový papír, 32 stran, 39 Kč

RADOST, TO JE KUMŠT!

Chiara Amirante • Z italských přeložila Jana Svobodová • Revize překladu Kateřina Lachmanová • Předmluva Lorella Cuccarini

Autorka této knížky neměla a nemá na růžích ustláno a už pár desetiletí doslova „sbírá z popela“ zástupy životních ztroskotanců. Její návod, jak žít radost, která je darem Vzkříšeného, už prošel nejednou zatěžkávací zkouškou. Je zároveň prostý i velmi náročný: vzít evangelium vážně, začít žít doopravdy jako Kristův učedník.

Paulínky • Brož., 115x175 mm, 176 stran, 239 Kč

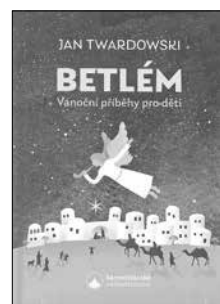
PRO DĚTI K VÁNOCŮM

BETLÉM • VÁNOČNÍ PŘÍBĚHY PRO DĚTI

Jan Twardowski • Z polských originálů přeložila Jindra Hubková • Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Autor přibližuje dětem hravou formou poselství Vánoc. Vánoce jsou svátky rodiny, svátky dobrých přání a pomoci těm, kdo mají nedostatek. A také svátky tiché noci, v níž se nám narodil Spasitel. Během Vánoc se učíme mít rádi své blízké. Radujeme se z dárek, které od druhých dostaneme i které druhým dáváme. Je to období plné krásných symbolů a zvyků. To hlavní je ale nemluvně v jesličkách v Betlémě. Ježíš, Bůh a člověk. Mocný – i když na to jako slaboučké dítě nevypadá. Tajemstvím Vánoc je totiž to, že Boží láska touží po lásce lidské. I po té naší.

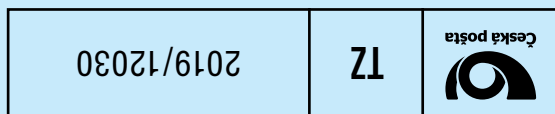
*Karmelitánské nakladatelství
Váz., 115x160 mm, křídový papír,
104 stran, 199 Kč*

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803

Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.